

OMWILLE VAN ONS HEIL

Colloquium Kerkvaders - 17-18 Juni 2022

We zijn hier bijeen voor het 7de colloquium van het Leerhuis van de Kerkvaders om samen na te denken en te beschouwen rond de menswording van het Woord van God. De menswording wordt de geschiedenis van God en vice versa, de geschiedenis van de mens wordt de geschiedenis van God.

Deze ervaring werd en wordt nog steeds beleefd en doorgegeven door de vele Vaders en Moeders als gidsen van een kostbare leidraad voor ieders leven. Dit verduidelijkt en verdiept ons geestelijk leven, doet ons geloof groeien dat culmineert in het liturgisch gebed van de Kerk, zowel het ecclesiale als het persoonlijk gebed.

Elke bezinning, dus deze ook van deze dagen, is geworteld in het leven van de Kerk, bron van onze ervaring. Deze ervaring leidt tot beschouwing en is van nature mystieke theologie: een spiritualiteit of vroomheid die leerstellige fundamenten en houding uitdrukken.

Dit smeedt de eenheid onder gelovigen, onder christenen; een ongeziene en onzichtbare oecumene van toenadering. Hierdoor groeien we naar elkaar toe door het verkennen van de orthodoxie van ons geloof, als conciliair geheugen van de ene Kerk, 'het Lichaam van Christus, dat gedeeld wordt, maar niet gescheiden', naar de belijdenis van het eucharistisch gebed.

Deze bezinning rond het thema van de menswording is meer dan een intellectuele activiteit. Het gaat over en bezinning die leidt tot beschouwing van de schoonheid van de harmonie, tot stand gebracht door de menswording van Jezus Christus, Redder en Trooster. Deze schoonheid laat niemand ongevoelig en zal de mens redden, omdat de beschouwende mens in zijn spirituele natuur op die manier opklimt tot God. Dit ideaal van schoonheid, dit verlangen naar schoonheid brengt elkeen in de nabijheid en oneindigheid van de voorhoven van de Heer.

Dit is het mirakel van de menswording, de verschijning van het schone: een menselijke natuur volledig bewoond door de Geest. Dit is het mystieke visioen, een open veld die kruisiging, ascese en bekering betekenen van onze rationele criteria en hun vooroordelen.

Het komt er echter niet op aan om enkel ons eigen geloof te conformeren met dit van de Vaders, maar dit ook te kunnen uitdrukken door een taal toegankelijk voor de mens van vandaag. Een taal waarbij de paasvreugde centraal staat, waarbij elk moment van duisternis omgevormd wordt in een doortocht naar een oceaan van barmhartigheid en stilte; naar het ongeschapen licht van het Leven.

Naar het voorbeeld van de Vaders moet hun theologie contextueel blijven: open op de actuele samenleving, 'de tekenen van de tijd ontwaren' (Mattheüs 16, 3). Het is en blijft een synodaal verhaal, het samen op weg zijn om het leven door te geven in openheid voor diversiteit. "Bereid de weg van de Heer..." (Jesaja 40, 3).

Vader Dominique